

Hüzün Ne Renktir Anne

– HüseyinDURAK · 20 Ekim 2012

Hüzün ne renktir anne? kırbasında suyu bitmiş bedevi torbasında iki simit, bir parça peynir bir işçi belki, ya da kıvırcık saçlarını pencereden aşağı salmış bir kız çocuğu anlar hislerimi. avuçlarımda iki zar tutuyorum çift gelirse şansıma, tek gelirse bahtıma küfredirim ne sevda bulur beni ne kıpır kıpır bir kalp. kapılarım açıldıkça bir rüzgar; yüzüme çarpar, çarpar da üşütür beni. maksadım anlamakmış maksadın ne olduğunu hava kararmasından gün ışımından. gerisinden bana ne sanki; varsın daha güzel olmasın çocuklar varsın dallarda kalsın yeşil zeytinler. sahi kiraz mevsimi neden seviçliydi anne? neden buğulanırdı gözler, otobüs camlarında? sen tespihini sarmalarken mendiline neler söyledin Rabbine? ve neden sen varken daha çimen yeşiliydi hüznler? gözlerim anne, gözlerim. hiç ummadı ağlamayı bu kadar. bu kadar rensiz, bu kadar yalın bu kadar safı acı... safı safran sarısı, toprak karası safı evlat acısı anne kardeş acısı... sen bilmezsin belki anne buralarda toz bulutları yağmura kadar bekler. ve boz renkte bir kurdu andırır. sibiryaya kurdunu...